

SOS Racisme

Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N

sos@sosracisme.dk

www.sosracisme.dk

SOS Racisme

18. januar 2019

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet

att. uim@uim.dk, hsl@uim.dk og cakr@uim.dk

Høringsvar fra SOS Racisme vedrørende lovforslag om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, underrettnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgere mv.) – med frist 18. januar 2019 kl. 12.

SOS Racisme takker for at have fået sendt forslaget til høring. Et så langt lovforslag, hvor man ikke engang har haft plads til at nævne alle de berørte love i titlen, er uoverskueligt, og opremsningen af de ændrede lovparagraffer først i lovforslaget – med masser af henvisninger frem og tilbage i den i forvejen rodede udlændingelov og integrationslov er uforståelig og umulig at decifere. Vi har følgende bemærkninger, som til dels er ordnet efter emnepunkter i lovforslaget, da ændringerne i lovparagrafferne i "forskellige love" fremtræder som volapyk. Men det er måske også en af ideerne med at fremsætte forslaget på denne måde, fremfor at dele det op under forskellige love og underopdele det i større klumper om de forskellige emner, at det skal afholde folk fra at forstå det og sende bemærkninger til det? Arkitekturen i lovforslagskonglomeratet er også uklar, specielt opdelingen i punkter i flere forskellige hierarkiske sammenhænge.

Punkt 2.1 – 2.2. om at alle flygtningestatusser skal være midlertidige, og at flygtninge skal ud eller hjem hurtigst muligt

Regeringen og DF vil omdefinere alle flygtningestatusser, så de bliver midlertidige og mhp. midlertidigt ophold. Det skal også gælde de flygtninge, der allerede bor her, og – som vi har forstået – ikke har permanent opholdstilladelse, idet situationen skal vurderes, når deres opholdstilladelser skal forlænges. Vurderingerne vil i fremtiden ske automatisk fra Udlændingestyrelsens side uden ansøgning fra den enkelte flygtning eller familiesammenførte, uanset status. En ophævelse kan ankes til Flygtningenævnet.

Desuden mener regeringen og DF, at flygtninge og deres familiesammenførte af alle typer skal hjemsendes, så snart det er muligt i forhold til Danmarks internationale forpligtelser, og at Danmark her skal gå til grænsen for EMRK. Man vil dog fortsat imødekomme bestemmelserne for konventionsflygtninge, som anført i Flygtningekonventionen af 1951 artikel 1, C: at flygtninge med konventionsstatus efter §7,1 og §8,1 først kan tilbagesendes, når forholdene i deres land er fundamentalt ændrede, stabile og varige.

SOS Racisme mener:

Helt grundlæggende kan vi ikke se nogen idé i at flygtninge altid skal sendes tilbage til det land, de kom fra, så snart det ikke strider mod Danmarks internationale forpligtelser, og der er da heller ikke argumenteret herfor i lovforslaget, som snarere har taget det for givet, at Danmark vil have flest muligt

flygtninge sendt væk! Vi tror dog her, at det ikke er befolkningens ønske, men først og fremmest ønsket hos nogle politikere, der gerne vil fremstå som barske og bestemte over for flygtninge, asylansøgere, indvandrere og udlændinge.

Flygtninge har behov for at kunne slå sig ned, lære dansk sprog, få en uddannelse eller kunne bruge den de har, arbejde, skabe sig et netværk, inklusion og medborgerskab i Danmark, danne familie og se deres børn vokse op uden krig. Flygtninge kommer ofte med traumer fra krig, forfølgelse og tab, har været undervejs i mange svære år, og har ofte måttet vente længe på at få opholdstilladelse under usle og usikre forhold i danske asylcentre. I nogle tilfælde har de først fået afslag og siden fået ophold efter lang tids kamp. De har om nogen behov for at vide sig trygge og sikre, og for at kunne reorientere sig mod et nyt liv i Danmark. Krige, borgerkrige og andre konflikter har det med at trække ud og er vurderet af FN at vare i gennemsnit 17 år, mens nogle af de igangværende krige har været længere: i Somalia ca. 30 år, Afghanistan ca. 40 år og Palæstina ca. 70 år.

Vi er også imod et loft over antal af familiesammenføringer til flygtninge, ligesom vi er imod den nugældende 3-årige karensperiode for familiesammenføring for flygtninge efter §7 stk. 3.

Ophævelse af opholdstilladelser:

Det er altid noget, at regeringen oplyser, de vil overholde Flygtningekonventionen og først tilbagesende kvoteflygtninge og andre konventionsflygtninge, når forholdene i deres land er "fundamentalt ændrede, stabile og varige". Vi mener først og fremmest at Danmark bør rette sig efter FNs anbefalinger, idet vi har forpligtet os til at samarbejde med UNHCR i Tillægsprotokollen til Flygtningekonventionen i 1967, og idet FN har ekspertisen.

Vi ved godt at regeringen og DF i denne og den tidligere Finanslovsaftale har gjort meget for at ekspedere flygtninge hjem hurtigst muligt, men det vil være konventionsstridigt i mange tilfælde, da det bringer flygtningenes liv i fare.

Vi er imidlertid utrygge ved regeringens og Flygtningenævnets bedømmelser af situationen i flygtningenes hjemlande, uanset at sidstnævnte ikke må modtage rådgivning fra regeringen i enkeltsager, har UIM en ansat som den ene af de tre i Flygtningenævnets Koordinationsudvalg, som bl.a. afgør, hvornår hjemsendelser af enhver til et land overskrider § 3 i EMRK, der er således ikke tale om uvildige afgørelser selv om regeringen og Flygtningenævnet ofte nævner dette.

Vi ville finde det meget mere betryggende, hvis FN forinden hver enkelt tilbagesendelse blev spurgt, om forholdene i hjemlandet var betryggende og den pågældende uden særlig risiko for følger kunne sendes hjem, og Danmark rettede sig efter FNs anbefalinger.

FN har mere viden og har ofte en mission eller institution i et borgerkrigsramt land, hvor nogle af de danske landerapporter er skrevet, uden at man har opholdt sig i det pågældende land, fordi der har været for farligt. Rapporten om Eritrea har været præget af fejltolkninger og misbrug af vidneudsagn i en sådan grad, at to af dens forfattere sagde fra og ophørte i Udlændingestyrelsen.

Efter SOS Racismes erfaringer går Flygtningenævnet og regeringen ikke til grænsen, men overtræder grænsen for, hvornår man overskrider EMRK artikel 3 ved tvangstillagesendelser til Somalia og Afghanistan – og i perioder også til Iran og Irak.

Vi ved også, at Danmark jævnligt har sendt flygtninge med beskyttelsesasyl af den ene eller den anden slags samt afviste asylansøgere tilbage, skønt det har overtrådt artikel 3 i EMRK, nedenfor angives enkelte eksempler på alt for risikable tilbagesendelser fra Danmark, og vi frygter at dette bliver normen i endnu højere grad, hvis regeringen og DF får gennemført lovforslaget.

Et eksempel på hjemsendelse af en afvist FN-flygtning: Danmark har tidligere tilbagesendt en FN-flygtning, som oprindeligt blev genbosat i et andet Schengen-land og senere pga. familie kom til Danmark, til D. R. Congo uden om UNHCR og på et tidspunkt, hvor der var uro i landet; vi ved ikke, hvordan det er gået ham.

Eksempler på hjemsendelse af afviste asylansøgere i usikre situationer:

Irak: I 2009 fik Danmark en hjemsendelsesaftale med Irak, som muliggjorde tvangshjemsendelser, trods advarsler fra UNHCR om, at personer fra den centrale og sydlige del af Irak havde behov for konventionsstatus eller i det mindste en subsidiær beskyttelsesstatus. Der blev tvangstilbagesendt flere afviste asylansøgere til Irak. Udover at det lykkedes for enkelte af de tvangshjemsendte irakere at flygte igen til Sverige, ved vi ikke, hvordan det er gået med dem i Irak. På dette tidspunkt havde der været en forbedret sikkerhedssituation i 2008, men situationen varede som bekendt ikke ved, men fortsatte med krig og Islamisk Stats erobring af store dele af landet med efterfølgende massakrer på etniske og religiøse grupper. Situationen i Irakisk Kurdistan er fortsat meget usikker.

Iran: En iransk 18-årig dreng blev som afvist asylansøger fængslet, forsøgte at flygte, men blev tvangsudsendt til Iran umiddelbart efter et selvmordsforsøg på toilettet i Kastrup. I Iran blev han tortureret gennem lang tid. EMD afgjorde senere, at Danmark ikke kunne vide, han ville blive udsat for tortur pga. hans beskedne politiske aktiviteter. Danmark har desværre fortsat med at tvangstilbagesende iranere til fængsel og en uvis skæbne, nu synes der dog midlertidigt lukket herfor fra iransk side.

Syrien før borgerkrigen: Fire afviste kurdisk-syriske asylansøgere blev tvangshjemsendt i 2010-2011 efter en sultestrejke i Danmark i 2010 – 2011. Én blev tortureret af den syriske efterretningstjeneste efter at have været fremstillet for immigrationsmyndighederne i Damaskus Lufthavn, men tilbagesendt til Danmark med det danske ledsagende politi, hvor han endte med at få ophold. De andre tre blev fængslet ved ankomsten til Syrien, men den ene af dem – vist efter en løsladelse mod kaution – lykkedes det for at flygte, og han endte med at få ophold i Danmark. Tortur og fængsling af politiske modstandere var vidt udstrakt i Syrien også inden borgerkrigen, og uanset at bombardementerne i Syrien nu er mere koncentreret over de sidste lommer af oprørere mod regimet, må man forvente at Syrien ikke vil blive mindre præget af vilkårlig fængsling, drab og tortur fremefter.

Afghanistan: Vi er ligeledes utrygge ved Udlændingeministerens og Udviklingsministerens ligegyldighed over for den ringe sikkerhed, man vil tilbagesende til i Afghanistan og bagatellisering af et terrorangreb med mange dræbte i Kabul. Udlændingeministeren fremhævede: *"at terrorangreb kan ske overalt i verden, og det man kan ikke gardere sig imod. Får man afvist sin asylsag, er det, fordi man ikke bliver forfulgt. Så skal man hjem til Afghanistan igen, og det har ikke noget med et enkelt terrorangreb at gøre."* Men hverken i Somalia eller Afghanistan er der tale om et enkelt terrorangreb, terror er en vigtig del af krigsførelsen fra IS, fra al-Shabaab, al-Qaeda og deres allierede, samt i mange andre krigsramte lande i verden. Vi er imod at Danmark fortsat hjemsender ufrivilligt til Afghanistan selv om dets præsident tydeligt har sagt, at han ikke har mulighed for at forsvare befolkningen. Heller ikke Kabul eller de mest beskyttede områder i Kabul er sikre, og vi ved ikke, om ikke Taleban snart tager helt over. Amerikanske bombardementer som luftstøtte til landstyrker rammer tit civile.

Somalia:

Vi har under den nuværende regering set eksempler med lodrette usandheder om forholdene i Somalia og om al-Shabaabs behandling af civile i Flygtningenævnets beretninger og afgørelser. Fx i Finanslovsaftalen 2018, hvor der stod: *"Det er ambitionen, at Danmark til stadighed skal være blandt de lande, der er bedst muligt rustede til at reagere, når der – som eksempelvis tilfælde har været i Somalia – sker*

ændringer i et asylproducerede land, der kan begrunde, at færre har brug for beskyttelse. " Et stigende antal krigsdræbte siden 2011 viste, at det modsatte var tilfældet.

Der er i øvrigt en faktuel fejl på side 81 i lovforslaget: "Det bemærkes, at der efter gældende praksis ydes repatrieringsstøtte efter repatrieringsloven til lande, hvor kun dele af landet er i væbnet konflikt, f.eks. Somalia". Det er ikke kun dele af Somalia, der er i væbnet konflikt. Selv om der har været færre konflikter i Somaliland end i resten af Somalia, omfatter krigen alle stater i Somalia, hvilket kan ses på kortet her over al-Shabaab-relaterede krigshandlinger i Somalia, som dækker næsten de seneste to år: <https://www.acleddata.com/2018/11/17/same-tune-new-key-al-shabaab-adapts-in-the-face-of-increased-military-pressure/>, eller på [acleddata.com/dashboard](https://www.acleddata.com/dashboard). Herudover kommer krigshandlinger fra andre parter i krigen, som ifølge FN udgør 30%, ifølge ACLED 30 - 40% af alle krigsdrab på civile. Al-Shabaab synes de senere år fået andre militser til at udføre nogle terroraktioner, der kan ramme civile.

Der er mange steder konflikter mellem delstater, regioner og klaner, og selve dannelsen og funktionen af forbundsstaten er skrøbelig. Samtidig huser Somalia tropper fra USA, Kenya og Etiopien, der i høj grad arbejder selvstændigt men samtidig er den del af AMISOM, og som også udfører fly- og droneangreb. Der er også Etiopisk politi, som har udført overgreb på civile, ligeledes den somaliske efterretningstjeneste NISA, der er uddannet af USA. Desuden tropper fra Burundi, Uganda, Sierra Leone og Djibouti. Flere stater i Somalia har egne styrker og politistyrker. Også civile i al-Shabaab-områder risikerer at blive dræbt af krigshandlinger, luft- eller droneangreb i jagten på al-Shabaab. Eller de kan blive dræbt af al-Shabaab, hvis de mistænkes for spionage, nægter at betale skat eller give al-Shabaab, hvad de beder om, eller nægter at lade sig indrullere i al-Shabaab.

Civile risikerer at blive myrdet pga. vilkårlig vold fra alle krigens parter, risikoen er størst i de sydlige og centrale dele af Somalia og ved grænserne mod Kenya og Etiopien, men er også til stede i nord, fx i områderne mellem Somaliland og Puntland, hvor der har fundet kampe sted i 2018, og hvor mange efterfølgende måtte flygte fra.

Udlændingestyrelsen og UIM overtræder således art. 3 i EMRK, når de på et falsk grundlag inddrager opholdstilladelser for og tvangshjemsender somaliere med henvisning til, at situationen er forbedret så meget, at enhver ikke ved sin blotte tilstedeværelse i Somalia vil være i risiko for overgreb i en grad så det overtræder artikel 3 i EMRK, selv om de registrerede civile tab var større i 2017 end i 2011 i både Mogadishu og i hele Somalia, se nedenstående tabel, der er dannet ud fra ACLED's tal. I 2011 - året for SUFI-dommen ved EMD, der statuerede, at tilbagesendelse af enhver til Somalia ville være i høj risiko for at overtræde artikel 3 i EMRK, var det samlede registrerede antal krigsdræbte ifølge ACLED i Somalia 1955 døde; mod 5000-6000 døde om året i 2016-2018.

I 2013 og 2015 blev to domme om udvisning til Mogadishu afgjort med det modsatte resultat af SUFI-dommen, et vilkår i begge sager var, at de to afviste asylansøgere kunne hjemsendes til familie i Mogadishu. 2015 var det første år, hvor Danmark tvangshjemsendte folk til Somalia, på det tidspunkt var forholdene især i Mogadishu fredeligere end de følgende år, hvor antallet af dræbte var 2,5 - 3 gange så højt som i 2011. Tilsvarende steg volden mod civile i Mogadishu - ikke kun pga. terrorangrebet med de 587 dræbte civile i 2017. I 2018 er antallet af dræbte faldet i Mogadishu, så det nu er på niveau med i 2011, men fortsat højere end i 2012-2016.

	2011	2013	2015	2016	2017	2018
Somalia i alt	1955	3153	4143	5643	5864*	5135
heraf Mogadishu	955	707	557	692	1453*	985

* Tallet er nedjusteret, pga. en fejlagtig dobbeltregistrering af 73 dræbte i kamp 9. juni 2017 i ACLEDDATA.COM.

** Tallet er opjusteret efter resultatet af terrorangrebet 14. oktober 2017 blev ændret til 587 dræbte.

Kilde: acleddata.com . ACLED's databaser er offentligt tilgængelige og kan gratis anvendes af alle mod attribuering til ACLED.

Udover den ringe sikkerhedssituation var Somalia præget af voldsom tørke, sult og underernæring i 2016-2017 og oversvømmelser i 2018, hvilket førte til at antal IDP steg fra 2.1 mio i 2017 til 2.6 mio i 2018, svarende til mere end hver 6. indbygger i Somalia. Halvdelen af befolkningen skønnes underernæret pga. sult. Sådanne forhold øger også risikoen for at Danmark overtræder artikel 3. Mere end 600.000 IDP skønnes at bo i Mogadishu – på gaden og i IDP-lejre, hvis de ikke har familie eller klan, de kan bo hos. I året for SUFI-dommen 2011 var der færre IDP i Mogadishu.

Konklusion:

SOS er imod at flygtninges situation i Danmark per definition skal betragtes som midlertidig. Flygtninge er mennesker, der har behov for et liv i tryghed, behov for at kunne slå rod og bygge et nyt liv op igen. Selve debatten er utryghedsskabende hos flygtningene. Vi synes tværtimod at flygtningene skal modtages godt, inkluderes i samfundet, og de som kan bør tilbydes arbejde, og støttes i at få arbejde. Vi går også imod de foreslåede navneændringer af integrationsydelse til hjemsendelsesydelse, selvforsørgelsesydelse og overgangsydelse i Integrationsloven. Ydelserne har gennem tiderne heddet så meget forskelligt, alene af den grund bliver det uoverskueligt at ændre navnene på dem igen

Vi er **meget utrygge ved, at regeringen vil tilbagesende flygtninge så snart det ikke – ifølge regering og Flygtningenævnet - overtræder artikel 3.** Vi stoler ikke på, at Flygtningenævnet i tilstrækkelig grad har taget hensyn til de ringere sikkerhedsforhold i Somalia nu, end i 2013, og i Afghanistan nu, end i 2004, da Danmark fik en M.o.U., der åbnede for tvangshjemsendelser i enkelte tilfælde, i øvrigt efter at have lagt økonomisk pres på Afghanistan og imod UNHCR's anbefalinger.

Punkt 3.5: Ophør af flygtninges retskrav på en bolig og nedsættelse af integrationsydelsen.

Regeringen har gjort det sværere for kommuner at anvise permanente boliger til flygtninge ved at mindske den del af boligmassen, der kan tages i brug, idet der nu er **absolut forbud** for kommunerne m.h.t. at boligplacere flygtninge i de såkaldte "ghetto"-områder i det almennyttige byggeri. Indirekte er det også svært at anvise boliger til flygtninge pga. de lave ydelser, de nu kun kan få.

En konstant midlertidig boligplacering i boliger, der er for små og dårlige, eller evt. sammen med nogle man af økonomiske grunde må dele boligen med, gør det vanskeligere for flygtningene at etablere sig og slå rod. Ligeledes uvisheden om, hvor længe man skal bo sådan. At tage retskravet på en permanent bolig fra flygtningene som i lovforslaget her er et voldsomt angreb på dem, og det mindsker deres mulighed for integration og for at opbygge netværk og få arbejde.

For at øge lommemesmerterne hos flygtningene – officielt for at få dem i arbejde - har regeringen genindført kontanthjælpsloft, skønt man ved, at det kan føre til udsættelser pga. manglende huslejebetaling, og genindført regler om, at begge i et ægteskab el. parforhold skal være i ustøttet beskæftigelse et bestemt antal timer om året for at få ydelser.

Man har gennem anden lovgivning under Lars Løkke Rasmussen-regeringen fraveget forpligtelsen i Flygtningekonventionen om at behandle flygtninge på samme niveau som landets egne statsborgere. Det har man gjort ved at indføre opholdskrav for at få en række ydelser: børnefamilieydelse 6 år; arbejdsløshedsdagpenge beroende på opholdstid i Danmark i de seneste 12 år; kontanthjælp: 7 års ophold i Danmark i de seneste 8 år, og pension: som en brøkdel af år i en formodet erhvervsaktiv alder ud af et formodet antal erhvervsaktive år).

Nu vil man yderligere fattiggøre børnefamilier gennem:

- Nedsættelse af starthjælps- eller integrationsydelsen for **alle forsørgere** efter tre år, og ophør med at refundere kommunerne 50% af ekstraydelser til personer på integrationsydelse.

Som det er nu allerede før nedsættelsen af integrationsydelsen, er den så lav for eneforsørgere, så Institut for Menneskerettigheder mener at det kan være i strid med Grundloven § 75 stk. 2: *Den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder.*

SOS Racisme mener:

Skærpselsen i lovforslaget udgør et brud med Grundloven § 75 stk. 2, og bør udelades. De øvrige direkte og indirekte diskriminerende love, der ikke lever op til Flygtningekonventionens krav om lige behandling bør ophæves, og at staten fortsat bør refundere kommunerne 50% af flygtningenes tillægsydelse.

Vi er imod den gennemførte "ghetto"-lovgivning og mener den bør ophæves, og mener stadigvæk at flygtningene skal beholde et retskrav på en selvstændig bolig, som kommunerne bør være dem behjælpelige med at skaffe.

Punkt 4: Ændringer i repatrieringsloven, som vil kunne omfatte nogle personer med dobbelt, dvs. dansk og udenlandsk statsborgerskab:

Regeringen har tidligere indført en uklædelig præmie til kommunerne på 25.000 kr. for enhver udenlandsk borger med bopæl i kommunen, som bliver repatrieret efter repatrieringsloven, - formentlig for at presse kommunerne til at presse udenlandske borgere til repatriering. Samtidig vil staten have mere kontrol med, hvor hurtigt det går, så kommunerne skal indberette om det. I forvejen skal kommunerne dokumentere reintegrationsbistand i beskæftigelsessagerne.

De eneste **positive** forslag, vi har kunnet få øje på i lovforslaget, er punkt 4. 2, idet nogle personer med dobbelt statsborgerskab vil kunne repatriere til hjemlandet eller et andet land, hvis de ønsker det. Vi finder dog, at der bør stå direkte i loven: at ingen må presses til repatriering. I lovforslaget står der kun, at repatriering er frivillig. Det har tidligere været vist i en undersøgelse af irakiske flygtninge, der efter mislykket repatriering var vendt tilbage til Danmark; at enkelte irakiske flygtninge var blevet presset til at repatriere til Irak af deres sagsbehandler. Et sådant pres kan ingen være tjent med! Hvis folk slet ikke mener, de vil kunne falde til i Danmark, kan det måske også være positivt, at de vil kunne søge om repatriering et år efter, de har fået opholdstilladelse -men under forudsætning af, at der ikke udøves nogen form for pres fra myndighedernes side.

SOS Racisme mener:

Det kan være positivt, at personer med dobbelt dansk-udenlandsk statsborgerskab i nogle tilfælde kan få repatrieringsstøtte, og at flygtninge, vil kunne søge det efter et år. Men kun forudsat, at der ikke udøves noget pres mod dem for det.

Punkt 5: strengere og skærpede straffe for udlændinge der overtræder indrejseforbud eller ikke overholder melde-, opholds- og underretningspligter.

Der planlægges ifølge Finanslovsaftalen indretning af Lindholm, en ø på 6-7 kvadratmeter til en slags livstidsfængsel for - måske 125 udlændinge, der er udvist, men ikke kan hjemsendes fra Danmark. Lindholm er også omtalt i lovforslaget, ligesom Ringe Udvisningsfængsel er omtalt. Uden beskæftigelsesmuligheder, og uden en tidsramme for, hvor længe de skal sidde fængslet der; uden dom, uden penge og uden indflydelse på deres eget liv. Der skal så lidt til som besiddelse af

under 10 g hash, for at en udlænding fra Kærshovedgård vil blive anbragt på ø-fængslet, ifølge et nyligt ministersvar til Søren Søndergaard i UUI.

M.h.t. mangedobling af straffe for at bryde meningsløse og unødvendige opholds-, underretnings-, og meldepligter. "Tålt ophold skal være så utåleligt som muligt", har udlændingeministeren udtalt og gentaget mange gange.

Ligeledes skal straffen skærpes for overtrædelse af indrejseforbud.

SOS Racisme mener:

Straffene for pligtforsømmelser er allerede nu helt uproportionale, og strafammen øges nu til 2 år med meget længere straffe for relativt få pligtforsømmelser. Der er ikke noget reelt formål med pligterne og de helt uproportionale straffe, andet end ren chikane, desuden er det dyrt at straffe folk, både for dem selv og for samfundet. Straffene er også her spild af liv. De kriminelle udlændinge har allerede afsonet deres straf, men får administrativt en tillægsstraf, der kan være på livstid, selv om den p.t. vil blive afbrudt efter ca. 4 år.

Det er så sjældent at Danmark har mulighed for at tvangshjemsende folk, så der er ingen grund til at have dem siddende i svært bevogtede institutioner og vente på det i årevis, det er spild af liv! Hvis det var, at myndighederne ville sikre sig deres tilstedeværelse, kunne myndighederne have fængslet dem i 1 uge op til en udsendelse i Ellebæk-fængslet.

Pligterne og det at gøre tålt ophold utåleligt har også været ment som en form for tortur, for at få folk til at udrejse fra Danmark. Det får dog typisk ikke folk til at rejse tilbage, men mange bliver psykisk syge og apatiske pga. de ringe og nedværdigende forhold og de mange spildte år i meningsløshed. På den måde kan Danmark ikke antage, at nogen af dem vil rejse tilbage. Mange tør ikke og bliver mere angste efterhånden som de bliver psykisk dårligere; andre får tankemylder og kan ikke træffe en beslutning.

De folk, der forsvinder fra udrejsecentrene, gør det typisk tidligt i forløbet ved at gå under jorden, evt. på vej til Kærshovedgård. Evt. rejser de til et andet land og håber på at kunne blive der som illegal og klare sig med sort arbejde. Nogle af dem vil formentlig blive tilbageoverført til Danmark fra Schengen-lande, når de bliver fundet, så kan farcen begynde forfra i Ellebæk eller et "udvisningsfængslet".

SOS Racisme foreslår i stedet for, at man nedlægger alle udrejsecentrene. Danmark har klaret sig uden dem indtil kort efter karikaturkrisen, dvs. indtil for ca. 12 år siden – også i perioder, hvor der var flere asylansøgere end i dag. Personerne kunne indtil da bo rundt omkring i landet, og nogle grupper havde mulighed for lønarbejde. Hvis centrene bliver nedlagt, vil der formentlig være behov for tilsyn, støtte og kontroller hos Kriminalforsorgen for tidligere kriminelle udlændinge og asylansøgere i en periode, og for tilsyn hos PET for de få fremmedkrigere og for dem på tålt ophold.

En sådan ordning vil udover at kunne spare staten for 800 mio. kr. til indretning af Lindholm, beløb til indretning af Ringe Udvisningsfængsel, og meget store årlige beløb til drift af "udvisningsfængslerne" Kærshovedgård, Sjælsmark, Ringe og Lindholm. Den vil også kunne spare en del af de indsatte for psykisk sygdom og måske stofmisbrug, og for indlæggelser på psykiatriske afdelinger af beboerne, når de bryder sammen. Og den vil kunne frigøre politi og fængselsbetjente til mere meningsfuldt arbejde såsom forebyggelse af kriminalitet og resocialisering af tidligere indsatte, samt satsning på uddannelse, behandling og forebyggelse af kriminalitet i fængslerne. Mest af alt vil den kunne spare de udviste for uudholdelige lange perioder i meningsløshed og under belastende og vanærende forhold.

Nedlæggelse af "udvisningsfængslerne" ville også kunne standse fremdriften af en mere totalitær og straffende stat i Danmark og få os tilbage i retning af en mere human kriminalpolitik, hvor flere indsatte og strengere straffe ikke er legitime mål i sig selv, men kun har legitimitet hvis de har et reelt formål, der ikke kan nås på anden måde. Frihedsberøvelse, som der reelt er tale om i de omtalte

institutioner, er meget indgribende, ikke mindst når det er så langvarigt og under så ringe betingelser som det foregår i dag, tænk bare på videoen med det 5-årige barn, der hverken må få kogt kartoffel eller broccoli og hvis forældre heller ikke har mulighed for at lave det til ham selv.

Efter finanslovsdebatten har regeringen oplyst, at den nu vil gøre det ulovligt for personer på tålt ophold, som er udvist af Danmark, at opholde sig i Danmark; og dermed vil de ikke have lovligt ophold i Danmark. Med et pennestrøg mener regeringen altså, at Tillægsprotokol 4 til EMRK, artikel 2 ikke skal gælde for personer på tålt ophold. Men hvordan vil den kunne overbevise Menneskerettighedsdomstolen herom, når disse mennesker samtidig er pålagt opholdspligt i de fængselslignende institutioner under Kriminalforsorgen? Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, EMD, er inkorporeret i dansk lov i 1992 og gælder principielt for alt under Danmarks jurisdiktion, inkl. fængslerne Kærshovedgård, Sjælsmark og det kommende Ringe Udvisningsfængsel og Fængselsøen Lindholm.

Ændring af valgloven:

SOS Racisme mener, at hvis valgloven skal ændres, skal det være i modsat retning, så at udlændinge kun behøver at have haft fast ophold i Danmark i 1 år, evt. 2 år for at kunne stemme til lokale valg. Alle EU-borgere bør kunne stemme til EU-valg, når de har bopæl i Danmark.

Samlet konklusion:

Vi håber, at dette lovforslag vil få folketingsmedlemmerne og befolkningen til at sige: Nok er nok!

Vi er imod at: - alle tre statusser for flygtninge bliver midlertidige. Og imod at alle skal hjemsendes, så snart det er muligt, - også inden krigen er slut og inden der er ordnede forhold med regering, lovgivning, struktur og sikkerhed, - fraset flygtninge med konventionsstatus.

- Man fremhæver, at man vil gå til grænsen af EMRK mht. at ophæve flygtnings og deres familiesammenførtes opholdstilladelser, så snart forholdene ikke overtræder artikel 3 i EMRK.

Reelt går man allerede i dag over grænsen og udøver refoulement med tvangshjemsendelser til lande som Afghanistan, Somalia, selv om de to lande fortsat er krigsramte, og deres regeringer reelt ikke kan beskytte dem. Regeringen og Flygtningenævnet bør overholde Danmarks internationale forpligtelser.

- Lovforslaget viser ingen respekt for, at en flygtning også er et menneske, der har behov for at slå sig ned fast og få helet sine brud fra krig og forfølgelse, og opbygge en ny og tryggere tilværelse; få vished om, at man kan gå en tryk fremtid i møde, for trygge rammer, få en mere overskuelig verden og livsbane afstukket, kunne målrette sit liv, og få en tilværelse igen i et samfund præget af normalitet fremfor krig, flugt og forfølgelse.

- Flygtninge får ikke længere krav på en selvstændig bolig. Deres sociale ydelser bliver sat ned efter 3 år for børnefamilier, som i forvejen har for lidt til et anstændigt liv i Danmark.

- Vi er imod de strenge straffe for pligtforsømmelser på udrejsecentre, og selvfølgelig for vilkårene dér og for de skærpede straffe. **Udvisningscentre bør nedlægges og de forskellige pligter ophæves.** Tidligere kriminelle bør en periode gå til kontrol i Kriminalforsorgen, og fremmedkrigere og dem på tålt ophold hos PET. Lindholm bør ikke oprettes til endnu et "udvisningscenter" eller "udvisningsfængsel".

- Der er ingen grund til strengere straffe for indrejseforbud, tværtimod bør illegale indrejsende, som ikke søger asyl i Danmark, hurtigt udvises, evt. foræres en billet hjem, hvis ikke de kan rejse til et andet land, der vil modtage dem.

- Hvis lovforslaget vedtages, risikerer Danmark at blive en paria i EU og Europarådet, - vil nogen overhovedet give hånd til en dansker, som bare indfører en fængselsø for udlændinge i fredstid?
- Der er ikke et reelt behov for den lov, regeringen nu søger at gennemføre, den er kun en del af betalingen til Dansk Folkeparti for en finanslovsaftale, som regeringen ville gennemføre, selvom der alligevel snart skal udskrives valg.
- I lovforslaget tilkendegives, at regeringen vil gå til grænserne for den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Selv om regeringen i debatter om mange lovforslag har hævdet dette formål, kan det aldrig være et gyldigt eller ansvarligt formål i sig selv at knægte individets ret i forhold til staten, hverken når individerne er danske, udlændinge, hvide, sorte, brune eller muslimer! Efter vores mening overtræder man allerede menneskerettighederne på mange områder i udlændingelovgivningen,- også med "udvisningsfængslet" på Lindholm og uproportionale straffe.

Håb - og en anmodning:

Efter de mange advarsler mod at gennemføre de mange foreslåede lovændringer af diverse - mindst fem navngivne love, i dette mammutforslag, som helt sikkert kan gøre tilværelsen meget svær for mange udlændinge i Danmark, vil vi ikke undlade at komme med en anmodning og et håb! Håbet er at alle i Danmark uanset hudfarve og nationalitet og religion må blive behandlet som medmennesker.

Anmodningen består af de sidste 2 sider af Benny Andersens digt: H. C. Andersens Land (1985). Benny Andersen var medlem af SOS Racisme. Digtet var oprindeligt møntet på den del af befolkningen, der kom med anonyme breve, tilråb, opringninger og overfald på flygtninge og indvandrere, men som med tiden offentliggjorde deres navne og udbredte fremmedfjendtlig propaganda som læserbreve. Men det synes desværre nu at passe på større dele af Danmark inklusive i et Folketing, der har gjort *kanøfling* af udlændinge til *nationalsporten*.

Uddrag af: Benny Andersen: H. C. Andersens land

Flygtninge
indvandrere
alle I med anderledes hår
anderledes næse
anderledes tro og skikke:

Dette er H.C. Andersens land
lær af ham og bliv klogere
nationalsporten er kanøfling
humoren brolagt med bananskaller
i folkeviddets troldspejl ses
ofre
som trusler
medmenneskelighed
som udansk

Her er det en dyd
selv for højtuddannede
at lade som om man hverken
kan læse eller regne
så få tusinder gøres
vupti
til en folkevandring

Giv agt når nogen siger:
- Jeg er ikke racist, men -
Så er det bare om
at springe til side
før de brækker sig over jer.

Danmark
en gang besat af gale germanere
snart besat af besatte danskere
mit land beboet af rygge
mit land hvor der jævnligt
er rift om sko
der er for små
mit land med skrumpehorisont
forvekslet med verdens navle

Danmark
mit skulende land
bliv voksent og stort
slå øjnene op
slå armene ud
så vi kan rette ryggen
ved at tilhøre dig

Danmark
gør dig ikke mindre end du er
udgør
udfyld din del af verden
gør vores skam til skamme
at vi kan forny dit ry.

Benny Andersen: Tiden og storken Digte (1985)
Benny Andersen: Samlede digte 1960 – 1996,
Borgen 1998

Venlig hilsen, for SOS Racisme, Anne Nielsen, Næstformand